

ENTER

ENTER

ทดลองอ่าน

ENTER

ทดลองอ่าน

나노마신

4

ENTER

ทดลองอ่าน

ENTER!

ทดลองอ่าน

ENTER

ทดลองอ่าน

ENTER

ทดลองอ่าน

ENTER

ทดลองอ่าน

สัมผัสโลกเหนือจินตนาการ ไปกับเอ็นเรอริบุ๊กส์

ร่วมแบ่งปันเรื่องราวและความประทับใจ กับ เอ็นเรอริบุ๊กส์ ได้ที่
www.facebook.com/enterbooks

คำนำ

ปามนี้ทั่วทั้งสำนักมารคงไม่มีใครกังขาความแข็งแกร่งของซอนยออุณ
อีกแล้ว ทว่าความแข็งแกร่งเพียงอย่างเดียวมันไม่อาจแผ้วถางอุปสรรคทั้งหมด
ตรงหน้า เพราะผู้ที่ขึ้นสู่ตำแหน่งรองประมุขซึ่งเป็นที่ผู้นำของพรรคมาร
คนถัดไปจะต้องเป็นที่ยอมรับของเหล่าผู้นำพรรคน้อยใหญ่ต่างๆ อีกด้วย
นี่จึงเป็นอีกบททดสอบใหญ่ของซอนยออุณที่จะต้องแสดงความตั้งใจแน่วแน่
ของตนให้ผู้คนรับรู้และยอมรับ! แต่ขึ้นชื่อว่าพรรคมารจะมีสักกี่คนที่ยอม
คุยกับเขาดีๆ จะต้องสู้ก่อนคุย? คุยก่อนสู้? หรือจะสู้ไปคุยไป? เส้นทางนี้
ช่างไม่เคยง่ายดายเลยจริงๆ ทุกท่านเห็นด้วยหรือไม่ (ยิ้ม)

สำนักพิมพ์เอ็นเธอร์ปรีส์

ประวัตินักเขียน

'อันจุรงวอลยา' เจ้าของผลงานแนวกำลังภายในเรื่องดังของเกาหลีใต้ 'ได้รับความสนใจจากนักอ่านจนถูกยกให้เป็น 'ผู้เชี่ยวชาญด้านกำลังภายใน' ด้วยปณิธานที่อยากสร้างสรรค์ผลงานให้คนที่ไม่เคยอ่านแนวกำลังภายใน ก็อ่านได้อย่างเพลิดเพลิน ผู้เขียนจึงสนองความต้องการของนักอ่าน ทั้งยังพัฒนาฝีมือสร้างสรรค์นิยายรูปแบบใหม่ๆ ที่ไม่ธรรมดาอยู่ตลอดเวลา

ระดับของยอดฝีมือ

1. ยอดฝีมือระดับที่สาม

2. ยอดฝีมือระดับที่สอง

3. ยอดฝีมือระดับที่หนึ่ง

4. ยอดฝีมือระดับสูง

แบ่งเป็น ระดับสูงขั้นต้น/ระดับสูงขั้นกลาง/ระดับสูงขั้นปลาย

5. ยอดฝีมือระดับเลิศล้ำ

แบ่งเป็น ระดับเลิศล้ำขั้นต้น/ระดับเลิศล้ำขั้นกลาง/ระดับเลิศล้ำขั้นปลาย

6. ยอดฝีมือระดับแปรสภาพ

แบ่งเป็น ระดับแปรสภาพขั้นต้น/ระดับแปรสภาพขั้นกลาง/
ระดับแปรสภาพขั้นสูง/ระดับแปรสภาพขั้นสูงสุด

7. ยอดฝีมือระดับลึกล้ำ

แบ่งเป็น ระดับลึกล้ำขั้นต้น/ระดับลึกล้ำขั้นกลาง/
ระดับลึกล้ำขั้นสูง/ระดับลึกล้ำขั้นสูงสุด

8. ยอดฝีมือระดับกำเนิดแตกดับ

9. ยอดฝีมือระดับกลมกลืนหนึ่งเดียว

“รู้สึอย่างไรบ้างตอนเห็นคนที่รักกำลังจะตาย”

บทที่ 33

คลังสมบัติลับใต้ดิน (1)

ดิง...ตู!

เลือดผสมปราณพิษที่หยดลงมาจากหัวของแพ็กโอทำให้เกิดควันสีดำลอยขึ้นมาทันทีที่สัมผัสพื้น เขาหมดลมหายใจทั้งที่ยังลืมตา ใบหน้าอันบิดเบี้ยวของเขาบ่งบอกว่าก่อนตายเจ็บปวดมากเพียงใด

ซอนยออุณรู้สึกถึงความร้อนของกระบี่ดำที่กลับมาเป็นเกราะคอยปกป้องแขนทั้งสองข้าง

อานุภาพของพลังกระบี่มารสวรรค์สูงส่งถึงเพียงนี้เชียวรี

เพลงยุทธ์ที่ซอนยออุณรำขณะอยู่ท่ามกลางม่านฝนคือเพลงยุทธ์ที่สามของพลังกระบี่มารสวรรค์ ปราณกระบี่ล้ำลึก กระบี่ดำ และเพลงยุทธ์ของพลังกระบี่มารสวรรค์ เมื่อทั้งสามสิ่งนี้เปี่ยมไปด้วยพลังรวมกันเป็นหนึ่งเดียว อานุภาพอันรุนแรงก็ปรากฏ จนแม้แต่แพ็กโอผู้นำพรรคมารพิษที่เปลี่ยนร่างเป็นจอมพิษแล้วก็ยังไม่อาจต่อกรได้

ยังอีกไกล

ทว่าซอนยออุณยังคงไม่พอใจ เนื่องจากเขาเพิ่งได้มีโอกาสทดสอบด้วยตัวเองผ่านการประลองครั้งนี้

ต้องแข็งแกร่งยิ่งขึ้น...อีก

เป้าหมายเดิมของเขาคือการเอาชนะแพ็กโอโดยใช้แค่เพลงดาบ
ระบำผีเสื้อ

ขณะฝึกฝนโดยมาตลอดสามปี ซอนยออุณได้สั่งสมประสบการณ์
การประลองกับอวาทาร์มากมาย แต่เขาเพิ่งได้ตระหนักสิ่งใหม่ ๆ จากการ
ต่อสู้กับคนจริงๆ ในครั้งนี้

ศัตรูคนอื่น ๆ ก็คงมีไฟตายซ่อนอยู่เหมือนแพ็กโอ

ได้ยินมาว่าไม่ห้ามารพิชแพ็กโอผู้มีวิชาสังหารร้ายกาจเช่นนี้
ยังไม่ใช้คนเก่งที่สุดของพรรคมาร นั้นหมายความว่ายังมีคนอื่นอีกมาก
ที่รับมือแพ็กโอได้โดยไม่ต้องพึ่งพานาโน เรื่องนี้จึงทำให้เขาย้อนกลับมา
มองตัวเองอีกครั้งเพื่อพัฒนาฝีมือให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น

ท่านแม่...

เมื่อซอนยออุณมองหัวของแพ็กโอที่ถืออยู่ในมือ ใบหน้าของ
ซูหยินฮวาผู้เป็นมารดาก็ลอยขึ้นมา เขาได้แต่หวังว่าความแค้นของ
ซูหยินฮวาผู้จากโลกนี้ไปเพราะจุลพิษจะบรรเทาเบาบางลงได้บ้าง

นี่ยังแค่เริ่มต้น

การสังหารแพ็กโอผู้นำพรรคมารพิษเป็นเพียงจุดเริ่มต้นเท่านั้น
ซอนยออุณตั้งเป้าหมายอย่างแน่วแน่อีกครั้ง

ขณะที่ทุกคนกำลังประหลาดใจในผลลัพธ์ที่ไม่มีใครคาดคิด
ฮอบงก็เป็นผู้ทำลายความเงียบงันในลานฝึก

"ท่านหัวหน้า!"

สิ้นเสียงตะโกนของฮอบง ผู้ติดตามคนอื่นๆ ของซอนยออุณก็
ให้ร้องด้วยความดีใจ

"เฮๆ!!!"

ที่ผ่านมาซอนยออุณต้องเผชิญหน้ากับศิษย์ด้วยกันหรือผู้ทำาง

ตำแหน่งรองประมุขอยู่ตลอด แต่ทั้งหมดล้วนเป็นศัตรูที่มีฝีมืออยู่ในระดับเดียวกัน พวกเขาจึงเชื่อมั่นในตัวซอนยอนุน แต่การต่อสู้ครั้งนี้เหล่าผู้ติดตามต่างหวังใจว่าซอนยอนุนอาจพ่ายแพ้และถึงแก่ความตาย เพราะปรารถนาพิชิตที่แพ็กโอใช้นั้นรุนแรงถึงขั้นคร่าชีวิตทุกคนในลานฝึกใหญ่ได้เลย และทางเดียวที่จะจบการต่อสู้ก็คือสังหารแพ็กโอ

"อา..."

มุนคยูกยกแขนเสื้อขึ้นปาดน้ำตาที่ไหลอาบแก้ม ตอนที่คิดว่าซอนยอนุนตายไปแล้ว ความรู้สึกของนางเหมือนโลกกำลังพังทลาย แต่พอรู้ว่าเขาคว่าชัยชนะได้โดยไม่บาดเจ็บใดๆ หัวใจก็เต้นรัวราวกับจะระเบิด

เหตุใดหัวใจถึงเต้นแรงเพียงนี้

นางพยายามคิดว่าเป็นเพราะผ้าที่รัดหน้าอก ทว่าใบหน้ากลับแดงโดยไม่รู้ตัว นางไม่เข้าใจว่าความรู้สึกนี้คืออะไรจึงพยายามมองข้ามมันไป และร้องตะโกนออกมาเหมือนคนอื่นๆ

"ไม่อยากจะเชื่อเลยขอรับ"

"ท่านหัวหน้าคือปีศาจชัดๆ...ตัดคอผู้นำพรรคมารพิชิตได้ด้วย..."

"สมกับเป็นเลือดเนื้อเชื้อไขของตระกูลเทพสวรรค์"

"หึๆ เทพสวรรค์ที่แท้จริง"

แม้แต่เหล่าครูฝึกที่เฝ้าดูการประลองอยู่ข้างๆ แท่นพิธีก็ยังอดตกตะลึงไม่ได้ ทุกคนต่างรู้ว่าซอนยอนุนบรรลุระดับแปรรสภาพแล้ว แต่คิดไม่ถึงว่าเขาจะผ่านการทดสอบขั้นที่หกได้ทั้งที่มีแพ็กโอผู้นำพรรคมารพิชิตเป็นคู่ต่อสู้ บางคนยังถึงขั้นคิดไปว่าซอนยอนุนอาจเสียชีวิตเพราะอีกฝ่ายเป็นถึงหนึ่งในพรรคเสาหลักทั้งหก แต่ผลที่ออกมากลับตรงกันข้าม ใครจะคิดว่าแพ็กโอที่กลายเป็นจอมพิชิตและทั่วยุทธภพจงหยวนต่างหวาดกลัวจะกลายเป็นศพเช่นนี้

ยังไม่ได้ทดลองด้วยอีกครั้งเลย ก้าวหน้าไปไกลเสียแล้ว แฮ็

ครูฝึกอาวุธไฮจินซังรู้สึกเสียตาย หลังจบศึกชิงป้ายเหลืองเขา
ยังอยากจะประลองกับซอนยอฮุนอีกครั้ง แต่พอเห็นเช่นนี้เขาก็
ตระหนักว่าพลังยุทธ์ของซอนยอฮุนสูงกว่าตนไปไกลแล้ว

อย่างไรก็ตามยังมีสิ่งที่ต้องกังวล

ดูเหมือนการประลองในครั้งนี้จะเป็นการประกาศสงครามไปในตัว
เดิมทีพรรคเสาหลักทั้งหกวางแผนจะจัดการซอนยอฮุนหลังจาก
ช่วงเวลาฝึกฝนในสำนักมารสิ้นสุดลง แต่ซอนยอฮุนตัดหัวผู้นำพรรคมารพิช
ไปเสียแล้ว ดังนั้นไม่เพียงแต่พรรคมารพิช พรรคอื่นๆ ก็ย่อมพร้อมใจ
จัดการเขาอย่างแน่นอน

คิดใช้พิชฆ่าซอนยอฮุนต่อหน้าทุกคนเสียวรี

เนื่องจากแพ็กโฮผู้นำพรรคมารพิชเป็นฝ่ายคิดจะสังหารซอนยอฮุน
ก่อน เหตุผลนี้ก็น่าจะเป็นพอให้ซอนยอฮุนตอบได้แล้ว อีกทั้งยังมี
สักขีพยานมากมายจึงไม่น่าจะมีปัญหาอะไร จากนั้นต้องรอดูว่าพรรคมารพิช
ที่สูญเสียผู้นำจะออกมาเคลื่อนไหวอย่างไร

กรอด!

หลังเฝ้าดูการประลองตั้งแต่ต้นจนจบ ซอนมูยอนผู้ทำชิงตำแหน่ง
รองประมุขจากพรรคมารทมิฬก็หันหลังเดินจากไปพร้อมกำหมัดแน่น
จนเล็บจิกเข้าไปในเนื้อ

"คุณ...คุณชาย!"

แม้แต่ผู้ติดตามของซอนมูยอนก็ยังเกือบเผลอให้ร้องพร้อมศิษย์
คนอื่นๆ เพราะทั้งในความเก่งกาจของซอนยอฮุน แต่พวกเขาทำเช่นนั้น
ไม่ได้และต้องเดินตามซอนมูยอนออกไปจากลานฝึก

องค์กรขบถเบื้องซ้ายอึดฮัดของผู้เป็นเจ้าของสำนักมารก็ประทับใจในตัว
ซอนยอฮุนไม่ต่างจากคนอื่นๆ

ตัดหัวผู้อาวุธโสแพ้กที่เปลี่ยนร่างเป็นจอมพิษได้ด้วยรี...

แม้แต่ตนที่เป็นผู้แข็งแกร่งในสิบอันดับแรกของพรรคมารก็ยังไม่มั่นใจว่าจะเอาชนะแพ้กโอได้หากต้องเผชิญหน้ากับพิษเช่นนั้น แต่ขออนุญาตกลับทำได้

ในเวลาไม่ถึงสี่ปี จากเด็กหนุ่มที่ไม่เคยฝึกวรยุทธ์ได้เติบโตจนกลายเป็นยอดฝีมือผู้แข็งแกร่งระดับที่อาจติดหนึ่งในห้าของพรรคมาร การพัฒนาขึ้นอย่างก้าวกระโดดเช่นนี้ น่าจะเรียกว่าปีศาจมากกว่าอัจฉริยะ หรือว่าที่ประมุขพรรคคนใหม่ได้ถือกำเนิดขึ้นแล้ว

แค่คิดเขาก็ขนลุกและสั่นสะท้านไปทั้งตัว

จากนั้นไม่นานเมื่อปราณพิษจางหายไปจากลานฝึกใหญ่ในระดับหนึ่ง เหล่าครูฝึกก็ออกมาเก็บรางวัลลมหายใจของแพ้กโอ ซึ่งพวกครูฝึกต้องระวังให้มากเพราะแพ้กโอไม่ใช่คนธรรมดา แต่เป็นถึงผู้นำพรรคมารพิษหนึ่งในพรรคเสาหลักทั้งหกของพรรคมาร

เมื่อผู้อาวุธโสเก่าซามาอีที่มาเป็นลักซิปยานพยักหน้าให้ องค์รักษ์เบื้องซ้ายอัสวามยongก็ลุกขึ้นจากที่นั่งแล้วมองขออนุญาตที่ยืนอยู่ในลานฝึกใหญ่

"หัวหน้าทัพขออนุญาต ขอแสดงความยินดีที่ท่านผ่านการทดสอบขั้นที่หกขอรับ!"

"เฮๆๆ!!!"

สิ้นเสียงอัสวามยong ทุกคนในลานฝึกใหญ่ก็โห่ร้องดีใจอย่างบ้าคลั่ง เพราะขออนุญาตผ่านการทดสอบขั้นที่หกเป็นคนแรกในรอบเจ็ดสิบปีของสำนักมาร ถือเป็นความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ สมควรแล้วที่ทุกคนยินดีกับเขา
ไอ้!

เมื่อรู้ตัวว่าไม่ใช่ความฝัน รอยยิ้มก็ปรากฏที่มุมปากขออนุญาต ผู้ติดตามของเขาทุกคนต่างวิ่งเข้ามาหากลางลานฝึกใหญ่ราวกับรอเวลานี้

มานานแล้ว โควังฮึลจุมุกแดงระเรื่อขณะแสดงความยินดี ท่าที่อ่อนไหว
เช่นนี้ช่างดูขัดกับกล่อมเนื้ออันใหญ่โตของเขา

"ยินดีด้วยขอรับท่านหัวหน้า!"

"ยินดีด้วยขอรับ!!!"

"ตอนนี้ต้องเรียกว่าท่านผู้อาวุโสแล้วหรือเปล่าละ ฮ่าๆๆ"

ทุกคนต่างชอบใจคำพูดหยอกล้อของโอจง ขณะที่ชอนยอฮุนและ
เหล่าผู้ติดตามกำลังแบ่งปันความดีใจกันอยู่นั้น ผู้อาวุโสเก่าชามาอึก็ลง
จากแท่นพิธีและมองหาใครบางคน

'ก่อนจะไปเข้าขอพบหน้าบุตรชายสักประเดี๋ยวจึงได้หรือไม่ขอรับ'

'ได้ขอรับ'

จริงๆ แล้วชามาอึต้องออกไปจากสำนักมารทันทีเมื่อจบหน้าที่
สัก্ষิพยาน แต่เขาขอร้องอืฮวามยองว่าอยากเจอหน้าบุตรชายก่อนไป
อืฮวามยองเห็นว่าไม่ใช่คำขอร้องที่เลือบ่ากว่าแรงจึงอนุญาต

"ท่านพ่อ!"

แต่ต่อให้อืฮวามยองไม่อนุญาต ชามาซั๊กเองก็ตั้งใจจะไปส่ง
ผู้อาวุโสเก่าชามาอึผู้เป็นบิดาอยู่แล้ว ชามาอึรีบเดินเข้าไปหาด้วยความ
ดีใจเมื่อได้เห็นใบหน้าของบุตรชายที่ไม่ได้พบกันนาน

"โตขึ้นเยอะเลยนะลูก"

เขารู้เรื่องที่ชามาซั๊กผ่านการทดสอบขั้นที่ห้าจากองค์กรซึบ็องซั้ย
อืฮวามยองแล้ว จึงอยากเอ่ยชมที่บุตรชายประสบความสำเร็จได้ถึง
ขนาดนี้ ไม่มีบิดามารดาคนไหนไม่ดีใจเมื่อเห็นลูกประสบความสำเร็จ
เมื่อทักทายกันจนหายคิดถึงแล้ว ชามาอึก็ส่งเสียงววยหามาซั๊กแทน
การพูด

[ซั๊ก...เจอคนที่เจ้าจะสนับสนุนในศึกชิงตำแหน่งรองประมุข
พรรคมารแล้วหรือยัง]

[อ๊ะ! ท่านพ่อตั้งใจมาพูดเรื่องนี้หรือขอรับ]

[หือ?]

[ข้าเองก็ตั้งใจจะพูดเรื่องนี้ก่อนที่ท่านพ่อจะกลับไปขอรับ]

เมื่อเห็นชามาซักถึงเล ชามาอีกก็พูดอย่างอ่อนโยน

[เจ้าพูดก่อนเถอะ]

[ก่อนหน้านี้ข้าตั้งใจจะสนับสนุนหนึ่งในผู้ทำชิงจากพรรคเสาหลัก
ทั้งหกตามที่ท่านพ่อบอก แต่ตอนนี้ข้าต้องขออภัยด้วย...]

[...]

[ข้าคิดอย่างถี่ถ้วนแล้ว ข้าจะสนับสนุนคุณชายซอนยอนอุนขอรับ]

ก่อนเข้าสำนักมาร ชามาอีกแห่งพรรคสงบยุทธ์บอกให้เขาเลือก
สนับสนุนซอนมูยอนแห่งพรรคมารทมิฬหรือซอนยูซันแห่งพรรคมารดาบ
ในศึกชิงตำแหน่งรองประมุขในครั้งนี้ เพราะทั้งคู่มีแววจะได้เป็นรองประมุข
พรรคมารคนต่อไปมากที่สุด แต่พ่อได้เข้ามาเป็นศิษย์ในสำนักมาร
ชามาซักกลับเห็นการเติบโตอันน่าทึ่งของซอนยอนอุนด้วยตาตัวเองจนเขา
รู้สึกปลาบปล้ำ

แต่เพราะคำขอของบิดา เขาจึงคิดไตร่ตรองอยู่นานกว่าจะตัดสินใจ
ได้ ซึ่งสุดท้ายเขาก็เลือกที่จะไม่สนับสนุนซอนมูยอน ซึ่งซอนมูยอนเอง
ก็คงไม่เลือกตน เพราะเขามีคนจากพรรคระดับสูงหลายคนเป็นผู้ติดตาม
อยู่แล้ว

[เจ้าลูกชาย]

ทว่าชามาอีกกลับยิ้มอย่างมีความสุขต่างจากที่ชามาซักคิดว่าตน
จะถูกตำหนิ

[สมกับที่เป็นลูกพ่อ]

[ขอรับ?]

[เจ้าคิดเหมือนพ่อเลย]

ความจริงแล้วเหตุผลที่ซามาอี่ใช้เสี่ยงวายุกับซามาชักบุตรชายก็เพราะเขาเกิดเปลี่ยนใจหลังจากได้เห็นการทดสอบขั้นที่หกของซอนยออุณนี่เป็นครั้งแรกในรอบเจ็ดสิบปีของสำนักมารที่มีผู้ผ่านการทดสอบขั้นที่หกยิ่งไปกว่านั้นชัยชนะในครั้งนี่ยังหมายถึงการได้รับตำแหน่งผู้อาวุโสสิบสองอีกด้วย

ซอนยออุณอายุแค่ราวๆ ยี่สิบกลับมีพลังยุทธ์ถึงระดับนี้แล้ว ไม่อาจคาดเดาได้เลยว่าในอนาคตเขาจะเติบโตไปอีกแค่ไหน

ไม่จำเป็นต้องอยู่ใต้สังกัดของพวกพรรคเสาหลักอีกต่อไปแล้ว

นอกจากพรรคฝ่ามือมังกรมารแล้ว พรรคสงบยุทธ์ก็เป็นอีกหนึ่งพรรคระดับสูงที่มีขนาดใกล้เคียงกับพรรคมารพิษซึ่งเป็นอันดับล่างสุดของพรรคเสาหลัก อีกทั้งซามาอี่ยังมีตำแหน่งเป็นถึงผู้อาวุโส เขาจึงรู้สึกไม่ยินดีสักเท่าไรที่พรรคของตนจะต้องตกเป็นเบี้ยล่างของพรรคอื่น

ผู้ทำชิงตำแหน่งรองประมุขที่ไม่ได้อยู่ในพรรคเสาหลักทั้งหกนั้นหรือ

จะไม่ให้ออกายอยู่ด้วยได้อย่างไร หากซอนยออุณกลายเป็นรองประมุขพรรคมารจริงๆ พรรคมารที่เคยมีพรรคทั้งหกเป็นเสาหลักจะต้องเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างแน่นอน หากซามาอี่สนับสนุนซอนยออุณตั้งแต่ตอนที่เขายังไม่มีฐานอำนาจใดๆ พรรคสงบยุทธ์ก็มีสิทธิ์ได้ยื่นเป็นเสาหลักใหม่อย่างแน่นอน

[พ่อเครพการตัดสินใจของเจ้า คุณชายซอนยออุณควรค่าแก่การสนับสนุน]

[เช่นนั้นการตัดสินใจของข้าก็ไม่เป็นไรใช่ไหมขอรับ]

เมื่อใบหน้าของซามาชักสดใสขึ้นหลังได้รับอนุญาตให้ทำในสิ่งที่ต้องการ ซามาอี่ก็ตอบพร้อมทำหน้าพึงพอใจ

[เจ้าจงทำตามนั้น ฮ่าๆ ถ้าเป็นไปได้ด้วยดี เขาอาจจะได้เป็นน้องเขยของเจ้าก็ได้ ดูแลเขาดีๆ ละ]

[ขอรับ?]

ซามาชักทำหน้าเครียด เพราะดูเหมือนท่านพ่อของเขาอยากจะให้
ซอนยออุณแต่งงานกับซามายองน้องสาวของตน

ครึ่งชั่วโมงต่อมา

หน้าห้องทำงานของเจ้าสำนักที่ชั้นหนึ่งของอาคารกลาง

หลังจัดการกับศพของแพ็กโฮผู้นำพรรคมารพิชและเก็บกวาด
ลานฝึกเสร็จเรียบร้อยแล้ว องค์กรนี้เบื้องซ้ายอีฮวามยองก็เรียกซอนยออุณ
มาที่ห้องทำงานเพื่อมอบสิทธิประโยชน์ของการผ่านการทดสอบขั้นที่หก

ครูฝึกสองคนกับครูฝึกอาวุโสโฮจินซังกั้เดินตามซอนยออุณมาด้วย
แต่อีฮวามยองกลับบอกให้คนอื่นๆ รออยู่ข้างนอก

หือ?

ทันทีที่ซอนยออุณเข้ามาในห้องและปิดประตู อีฮวามยองก็ปล่อย
ปราดเพื่อปิดกั้นเสียงไม่ให้ออกสู่ภายนอก ซอนยออุณทำหน้าสงสัย
เมื่อเห็นอีฮวามยองทำเช่นนั้น แต่แล้วจู่ๆ อีฮวามยองก็คุกเข่าลงและ
ประสานมือคารวะ ก่อนพูดอย่างนอบน้อม

"คุณชาย ที่ผ่านมาคงจะเหน็ดเหนื่อยมาก ข้าขอแสดงความยินดี
ที่ท่านผ่านการทดสอบขั้นที่หกขอรับ"

นี่เป็นกิริยาท่าทางที่อีฮวามยองไม่เคยปฏิบัติกับศิษย์คนไหนมาก่อน

บทที่ 33

คลังสมบัติลับใต้ดิน (2)

ซอนยออุณงุนงกับท่าที่เปลี่ยนแปลงไปของอีฮวามยอง

"หมายความว่าอย่างไรหรือขอรับ"

"ท่านผ่านการทดสอบทุกชั้นของสำนักมารแล้ว ข้าจึงต้องปฏิบัติ
กับท่านให้สมฐานะคุณชายผู้มีเลือดเนื้อเชื้อไขของตระกูลเทพสวรรค์"

"อ้อ..."

เมื่อผ่านการทดสอบทั้งหมดของสำนักมาร ซอนยออุณก็ไม่ได้
อยู่ในสถานะศิษย์อีกต่อไป เดิมทีทายาทของท่านประมุขต้องได้รับการ
ปฏิบัติให้สมฐานะของผู้สืบทอด แต่ตามกฎหมายของสำนักมาร ศิษย์ทุกคน
ต้องได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน

ขณะซอนยออุณกำลังงุนง อีฮวามยองก็พูดต่อ

"ก่อนอื่นต้องขออภัย เพราะกฎของสำนักมารข้าจึงได้แต่คอย
เฝ้ามองท่านเพียงอย่างเดียว และยังไม่มั่นใจว่าท่านได้รับ...'สิ่งนั้น' แล้ว"

อีฮวามยองพูดขณะก้มหน้า แต่ซอนยออุณไม่เข้าใจว่าเขาหมายถึง
อะไร อีฮวามยองค่อยๆ เงยหน้าขึ้นสบตาเขาและพูดว่า

"ท่านคงจะไม่เข้าใจในสิ่งที่ข้าพูด เช่นนั้นข้าขอถามสั้นๆ ท่านได้รับ

วิชาของท่านปฐมาจารย์มารสวรค์มาแล้วใช้ไหมขอรับ"

ขออนุญาตทักใจเมื่อได้ยินคำถามนั้น เขาไม่คิดว่าคำว่าวิชาของท่านปฐมาจารย์มารสวรค์จะหลุดออกมาจากปากของอิศวรอมยง
รู้ด้วยหรือไม่

เขาเคยร่ายเพลงยุทธ์ของพลังกระบี่มารสวรค์ต่อหน้าทุกคนตอนสู้กับครุฑีกอวสุโหจินซังและนักโทษจากพรรคธรรม เวลานั้นเขาเชื่อว่าวรยุทธ์เพียงหนึ่งเดียวที่จะเอาชนะได้ก็คือพลังกระบี่มารสวรค์ และเพราะมันเป็นวิชาที่ปฐมาจารย์มารสวรค์ทิ้งเอาไว้ เขาก็คิดว่าไม่มีใครรู้จักวิชาระบี่นี้อย่างแน่นอน

"ข้าไม่รู้ที่ท่านกำลังพูดถึงอะไรขอรับ"

ขออนุญาตนั่งเสียบไปสักพักก่อนจะพูดขึ้น เขาไม่อาจเข้าใจอิศวรอมยง เพราะอิศวรอมยงเป็นคนใกล้ชิดของท่านประมุข เขาก็ไม่อาจเปิดเผยความจริงสู่ผู้คนที่ไม่น่าไว้วางใจว่าเป็นมิตรหรือศัตรู

"นั่นสินะขอรับ คงยากที่คนชายจะเข้าใจข้า"

สังเกตจากสีหน้าก็รู้แล้วว่าขออนุญาตไม่เชื่อใจตน อิศวรอมยงครุ่นคิดครู่หนึ่งก่อนจะก้มหน้าแล้วพูดด้วยน้ำเสียงจริงจัง

"ข้าอิศวรอมยง องครักษ์เบื้องซ้ายแห่งพรรคมาร ขอสาบานว่าจะสนับสนุนคนชายขออนุญาตในศึกชิงตำแหน่งรองประมุข โดยจะขอมอบป้ายของตระกูลองครักษ์เป็นเครื่องพิสูจน์ขอรับ"

อิศวรอมยงหยิบป้ายหยกสีแดงออกมาจากเสื้อแล้วยื่นส่งให้ขออนุญาตอย่างนอบน้อม บนป้ายหยกนั้นสลักคำว่าองครักษ์เอาไว้เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความเป็นหัวหน้าตระกูลองครักษ์และบ่งบอกถึงสถานะของผู้ที่ถือครอง

องครักษ์เบื้องซ้าย...จะสนับสนุนข้าวันนี้

ขออนุญาตนั่งลงเมื่อเห็นอิศวรอมยงยื่นป้ายหยกสีแดงให้ตนด้วย

มือทั้งสองข้างอย่างนอบน้อม เขาไม่คาดคิดเลยว่าอิสรามของผู้เป็น
เจ้าสำนักมารและคนสนิทของประมุขพรรคมารจะหันมาสนับสนุน
อย่างง่ายดายเช่นนี้ หากคนในพรรคมารรู้เข้ามันอาจกลายเป็นเรื่องราว
ใหญ่โตและส่งผลกระทบรุนแรงก็ได้

"รับไว้เถอะขอรับ"

หลังมองอิสรามของอย่างลึงเลอยู่ครู่หนึ่ง ซอนยอฮุนก็เผยความในใจ
ออกมา

"ขออภัยด้วยขอรับ ข้าไม่รู้ว่าจะเชื่อใจองค์กรนี้เบื้องซ้ายผู้เป็น
คนสนิทของท่านประมุขพรรคมารได้อย่างไร"

พรรคอื่นๆ มีอิสระในการเลือกสนับสนุนผู้ทำซึ่งตำแหน่งรองประมุข
คนไหนก็ได้ตามผลประโยชน์ที่พวกเขาจะได้รับ แต่ตระกูลองครักษ์เป็น
กลุ่มคนที่ใกล้ชิดและรับใช้เฉพาะประมุขพรรคมารเท่านั้น พวกเขา
ไม่มีสิทธิ์มีเสียงในศึกชิงตำแหน่งรองประมุข ทำได้เพียงช่วยเหลือและ
สนับสนุนประมุขกับรองประมุขที่ได้รับเลือกแล้วเท่านั้น ดังนั้นเมื่อ
อิสรามของบอกว่าจะสนับสนุนเขาพร้อมมอบป้ายของตระกูลองครักษ์ให้
ซอนยอฮุนจึงอดสงสัยไม่ได้ว่าแผนของอีกฝ่ายคืออะไร

ขณะที่ซอนยอฮุนกำลังสงสัยอยู่นั้น อิสรามของก็ชมเชยเขาอยู่ในใจ
ในฐานะเจ้าสำนักมาร

สุขุมรอบคอบขึ้นมาก นี่ละคุณสมบัติที่คู่ควร

เขาทำถึงขนาดนี้แล้ว แต่ซอนยอฮุนกลับไม่ยอมรับป้ายหยกไป
ง่ายๆ และดูระแวงระวัง อิสรามของเข้าใจในมุมของซอนยอฮุนเป็นอย่างดี
จึงคิดว่าจำเป็นต้องอธิบายเพิ่มเติม

"คุณชายพูดถูกขอรับ ข้าเป็นองครักษ์เบื้องซ้ายที่ต้องรับใช้ท่าน
ประมุขพรรค เป็นสถานะที่ไม่อาจสนับสนุนใครอื่นได้ แต่ตระกูลองครักษ์
มีสิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญเป็นลำดับแรก โดยไม่คำนึงเรื่องกฎระเบียบ

เหล่านั่นขอรับ"

"หมายความว่าอย่างไรหรือขอรับ"

"ตระกูลองครักษ์ของเราจะยอมรับผู้สืบทอดคนต่อไปก็ต่อเมื่อเขาได้รับพลังที่แท้จริงของท่านผู้นั้นมาขอรับ"

"ท่านผู้นั้นที่พูดถึง..."

"ท่านปฐมาจารย์มารสวรค์ผู้ก่อตั้งพรคมารของเราขอรับ"

สายตาจริงจังของอิสวามยงบ่งบอกว่าเขาไม่ได้โกหก อิสวามยงพักหายใจครู่หนึ่งก่อนจะพูดต่อ

"เรื่องที่ข้าจะพูดต่อจากนี้ไป ขอให้คุณชายเก็บเป็นความลับด้วยนะขอรับ"

ตระกูลองครักษ์ภาคภูมิใจในการทำหน้าที่ดูแลประมุขพรคมารมาทุกยุคทุกสมัยของประวัติศาสตร์อันยาวนาน โดยสามตระกูลองครักษ์จะแบ่งออกเป็นองครักษ์ใหญ่ องครักษ์เบื้องซ้าย และองครักษ์เบื้องขวา พวกเขาคอยดูแลประมุขพรคมารมาตั้งแต่ปฐมาจารย์มารสวรค์ผู้ก่อตั้งพรคมารและเป็นประมุขคนแรก เรื่อยมาจนถึงชนยูงประมุขคนปัจจุบัน ซึ่งในยุคเริ่มต้นของพรคมารนั้นยังไม่มีพรรคสาขาหลักทั้งหกเหมือนในปัจจุบัน

และหลังการปรากฏตัวของมารกระบี่ผู้หาใดเปรียบไม่ได้เมื่อห้าร้อยปีก่อน พรคมารทมิฬและพรคมารกระบี่ก็ถูกก่อตั้งขึ้นโดยศิษย์สองคนของเขา

ตระกูลองครักษ์ทั้งสามนั้นแต่เดิมมีการสืบทอดกันมาโดยตลอด แต่เมื่อองครักษ์เบื้องขวาเมื่อห้าร้อยปีก่อนเสียชีวิตไปโดยไร้ทายาท จึงมีการแต่งตั้งตระกูลองครักษ์เบื้องขวาขึ้นมาใหม่

"ตระกูลองครักษ์เบื้องขวาตอนนี้เกิดขึ้นเมื่อห้าร้อยปีก่อนหรือขอรับ
สั้นกว่าที่ข้าคิดไว้มากทีเดียว"

นี่ไม่ถึงว่าตระกูลองครักษ์ของท่านอาจารย์จะไม่ได้มีมาตั้งแต่แรก
"น้อยคนนักที่จะรู้ความจริงเรื่องนี้ขอรับ"

ตระกูลองครักษ์ใหญ่และตระกูลองครักษ์เบื้องซ้ายนั้นรู้ข้อมูลของ
พรรคมารมากกว่าใครอื่น เพราะพวกเขาอยู่เคียงข้างประมุขพรรคมาร
มาตลอดทุกยุคทุกสมัย

"มีความลับหนึ่งที่ตระกูลองครักษ์ของเราเก็บเอาไว้ตั้งแต่เมื่อ
ห้าร้อยปีก่อนขอรับ"

"..."

"วิชาการะปีมารสวรรค์ของท่านประมุขที่สืบทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่น
จนถึงตอนนี้ แท้จริงแล้วไม่ใช่วิชาการะปีของท่านปฐมาจารย์มารสวรรค์
ขอรับ"

"!!!"

ความจริงอันน่าตกใจนี้ทำให้ตาของซอนยออุณเบิกกว้าง หากเรื่องที่
องครักษ์เบื้องซ้ายฮิววามยองกำลังเล่ารู้กันไปทั่วย่อมเกิดความโกลาหล
ภายในพรรคมารอย่างแน่นอน

"ที่ท่านบอกว่าวิชาการะปีที่แท้จริง..."

"วิชาการะปีที่แท้จริงของท่านปฐมาจารย์มารสวรรค์ที่ควรสืบทอด
ต่อกันมาในตำแหน่งประมุขพรรคนั้นได้หายสาบสูญไปแล้ว ไม่สิ
ต้องพูดว่ามันถูกทำให้หายไปกลางคันมากกว่าขอรับ"

เมื่อห้าร้อยปีก่อนพรรคมารยังไม่มี การคัดเลือกผู้สืบทอดจาก
บุตรของสุหยินในพรรคทั้งหกเหมือนทุกวันนี้ โดยประมุขพรรคมาร
จะใช้ไฟศักดิ์สิทธิ์เลือกคู่สมรสบนแท่นบูชา และหญิงสาวผู้นั้นจะถูก
เรียกว่าเทพธิดา ด้วยเหตุนี้อำนาจของพรรคมารจึงไม่ไปรวมอยู่กับ
คนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเป็นพิเศษ เพราะบุตรที่เกิดจากเทพธิดาจะกลายเป็น
รองประมุขพรรคทันที

"ในอดีตพรคมารใช้วิธีนี้มาโดยตลอดขอรับ"

เนื่องจากต้นกำเนิดของพรคมารมาจากลัทธิบูชาไฟในชินกั๋ง ดังนั้นหลังจากประชุมคนใหม่ขึ้นรับตำแหน่งแล้วจะต้องไปแสวงบุญที่ เทือกเขาเซียนซานในชินกั๋งภายในสิบปี

ซอนมูฮวีผู้เป็นประมุขพรคเมื่อห้าร้อยปีก่อน หลังจากขึ้นรับ ตำแหน่งประชุมก็ได้เดินทางไปแสวงบุญที่เทือกเขาเซียนซานในอีกห้าปี ต่อมา

"ในช่วงแสวงบุญ...ได้เกิดเรื่องเลวร้ายขึ้นกับพรคมารของเราขอรับ"

คณะแสวงบุญของประมุขซอนมูฮวีที่มีองค์กรักษ์เบื่องขวาเดินทางไป ไร่ไร่ใช้ประชุมอย่างใกล้ชิดถูกพบเป็นศพเกือบทั้งหมด เนื่องจาก องค์กรักษ์เบื่องขวาในตอนนั้นไม่มีทายาท ภายหลังจึงต้องแต่งตั้ง องค์กรักษ์เบื่องขวาคนใหม่ขึ้นมาแทน

การเสียชีวิตของประมุขซอนมูฮวีที่เป็นถึงหนึ่งในห้ายอดฝีมือแห่ง ยุทธภพจวงหยวนในยุคนั้นสร้างความโกลาหลครั้งใหญ่ขึ้นในพรคมาร และลุกลามไปทั่วยุทธภพ

"ใครกันที่ทำร้ายท่านประมุขผู้เป็นถึงหนึ่งในห้ายอดฝีมือแห่งยุทธภพ จวงหยวนได้ขอรับ"

"เคยได้ยินชื่อเทพดาบอรหันต์หรือไม่ขอรับ"

"เทพดาบอรหันต์!"

ซอนยอฮุนถึงกับตาโตเมื่อได้ยินคำว่าเทพดาบอรหันต์ แม้จะ ไม่ค่อยรู้จักเหล่ายอดฝีมือในยุทธภพตอนนี้มากนัก แต่หากเป็นคนของ พรคมารย่อมไม่เินทางไม่รู้จักชื่อนี้อย่างแน่นอน เทพดาบอรหันต์เป็น เพียงคนเดียวที่มีกระบี่ระดับเทพอย่างมารกระบี่ไม่อาจเอาชนะได้ การประลองของทั้งสองคนในอดีต ผลออกมาเสมอกัน แต่ว่ากันว่า มารกระบี่ต้องสูญเสียแขนขวาและวางมือไปในที่สุด

"แปลว่าสาเหตุที่ท่านมารกระบี่ประลองกับเทพดาบอรหันต์ก็เพื่อ
แก้แค้นให้ท่านประมุขพรรคหรือขอรับ"

"ใช่แล้วขอรับ แต่มันไม่ใช่การประลองที่เกิดขึ้นทันทีขอรับ
หลังท่านประมุขพรรคเสียชีวิตก็มีปัญหาใหญ่เกิดขึ้นในพรรคมารของเรา"
นั่นก็คือปัญหาเรื่องการสืบทอดอำนาจ

หลังเข้ารับตำแหน่งประมุข ชอนมูฮวี่ก็มีลูกกับเทพธิดา แต่เด็ก
ที่เกิดมากลับเป็นหญิง จนกระทั่งบุตรสาวอายุครบแปดขวบ ประมุข
ชอนมูฮวี่ก็ยังไม่เห็นแววของการมีบุตรชายเพื่อสืบทอดตำแหน่ง เขาจึง
ออกเดินทางไปแสวงบุญที่เทือกเขาเซียนซานเพื่อไม่ให้เกินกำหนดสิบปี
แล้วก็เกิดเหตุการณ์นั้นขึ้น

"เมื่อท่านประมุขจากไป ปัญหาหลายอย่างก็ก่อตัวขึ้น ตั้งแต่เรื่อง
ทายาทไปจนถึงวิชากระบี่มารสวรรค์ที่เป็นวรยุทธ์ของท่านประมุข"

วิชากระบี่มารสวรรค์ไม่มีดาราที่จับต้องได้ แต่ใช้วิธีสืบทอดกัน
แบบปากต่อปาก หากประมุขพรรคยังอยู่ก็คงจะไม่ใช่ไร แต่น่าเสียดาย
ที่เขาด่วนจากโลกนี้ไปเสียก่อน ทำให้พรรคมารต้องเผชิญกับสถานการณ์
ที่เลวร้ายที่สุด

"เพื่อแก้ไขสถานการณ์ในตอนนั้น ในที่ประชุมของผู้อาวุโสจึง
เชิญท่านมารกระบี่ซึ่งเป็นผู้อาวุโสหนึ่งขึ้นดำรงตำแหน่งรักษาการประมุข
ไปก่อน"

พวกเขาต้องเลือกวิธีที่ดีที่สุด เพราะไม่อาจสนับสนุนให้บุตรสาว
ของชอนมูฮวี่ที่มีอายุเพียงแปดขวบขึ้นมาเป็นประมุขได้ โชคดีที่มารกระบี่
มีความสามารถอันหลากหลายนอกเหนือจากวรยุทธ์ ส่งผลให้พรรคมาร
คลี่คลายสถานการณ์อันยุ่งเหยิงได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งที่ทำเช่นนั้นได้ก็เพราะ
มารกระบี่เป็นที่เคารพนับถือจากคนทั่วทั้งพรรค

เรื่องเร่งด่วนที่สุดสำหรับมารกระบี่คือการสร้างความมั่นคงให้

พรรคมาร ซึ่งนั่นหมายถึงการฟื้นฟูวิชาการกระบี่อันเป็นวรยุทธ์ประจำตัว
ของประมุขที่สูญหายไป แม้เขาจะเคยประลองฝีมือกับประมุขมาบ้าง
แต่ก็ไม่มีวิธีที่จะฟื้นฟูวิชาการกระบี่นั้นจากความทรงจำ และเขาก็ไม่รู้เคล็ด
การเดินกำลังภายในของวิชานั้นเลย

"นั่นจึงเป็นครั้งแรกที่ผู้ซึ่งไม่มีสายเลือดตระกูลเทพสวรรค์ได้เข้าไป
ในคุกถ้ำที่ว่ากันว่าปฐุมจารย์มารสวรรค์ได้ทิ้งวิชาการกระบี่เอาไว้ขอรับ"

หา?

ขออนุญาตรู้ความลับของคุกถ้ำจึงอุทานขึ้นในใจ คุกถ้ำเป็นสถานที่
ที่ปฐุมจารย์มารสวรรค์ได้ทิ้งเคล็ดวิชาการกระบี่เอาไว้ก่อนเสียชีวิต เดิมที
มีแค่ลูกหลานของตระกูลเทพสวรรค์เท่านั้นที่เข้าไปได้ แต่หากส่งบุตรสาว
ของประมุขขออนุญาตก็ยังเป็นแค่เด็กน้อยเข้าไปก็คงไม่ได้ความเป็นแน่

มารกระบี่เข้าไปยังคุกถ้ำด้วยความเชื่อมั่นว่าตนจะสร้างวิชาการกระบี่
มารสวรรค์ที่สูงส่งยิ่งกว่าเดิมขึ้นมาจากรากฐานวิชาที่ปฐุมจารย์
มารสวรรค์ทิ้งไว้ให้ ทว่าสุดท้ายแม้แต่การฟื้นฟูวิชาการกระบี่มารสวรรค์ให้
ไปถึงระดับเดิมเขาก็ยังทำไม่ได้ เพราะเผชิญหน้ากับกำแพงทางวิชา
ขนาดใหญ่มาก

"จนถึงตอนนี้ประมุขพรรครุ่นหลังๆ ที่เข้าไปในคุกถ้ำก็ยังไม่มีใคร
รู้แจ้งถึงวิชาของปฐุมจารย์มารสวรรค์เลยสักคน ไม่ต่างจากท่านมารกระบี่
ขอรับ"

"เพราะเหตุใดหรือขอรับ"

"ว่ากันว่ารอยกระบี่บนศิลาจารึกหยกครามนั้นสามารถนำมา
ประกอบเป็นเพลงกระบี่ของท่านปฐุมจารย์ได้ แต่หากไม่รู้หลักการ
เดินลมปราณก็ไม่มีทางร่ายออกมาได้ขอรับ"

ไม่มีใครไขความลับนั้นได้เลย

มีสายเลือดของตระกูลเทพสวรรค์เข้าไปในคุกถ้ำมากมาย แต่

กลับไม่มีใครไขความลับได้เลยสักคน หากปราศจากเคล็ดวิชาพลังจิต กำลังภายในที่อยู่ในบทกวีบนมุกเรื่องแสง ต่อให้ร้ายเพลงยุทธ์พลัง กระปี่มารสวรรค์ได้ แต่ก็ไม่อาจแสดงอำนาจสูงสุดของมัน

"กว่าท่านมารกระบี่จะออกมาจากคุกกั้วเวลาก็ผ่านไปสามปี"

เมื่อออกมามารกระบี่ก็ได้สร้างวิชากระบี่มารสวรรค์ขึ้นมาใหม่ โดยอาศัยร่องรอยกระบี่ของท่านปฐุมอาจารย์ที่แกะออกมาได้และ ใส่ความตระหนักรู้ของตนเพิ่มเข้าไป

ผู้อาวุโสทุกคนในตอนนั้นต่างยอมรับว่าวิชากระบี่ใหม่นี้มีอำนาจ ไม่ต่างจากวิชาของท่านประมุขที่สูญหายไป และตัดสินใจส่งมอบมัน ให้บุตรสาวท่านประมุข

อ้อ...วิชากระบี่มารสวรรค์ของประมุขตอนนี้สร้างขึ้นโดยมารกระบี่ หรือนี้

ในที่สุดซอนยออุนกี้ก็รู้ความจริง เพราะเหตุนี้บัณฑิตอาจารย์หยกคราม ถึงมีรอยกระบี่ของมารกระบี่หลงเหลืออยู่ แต่สิ่งที่เขาไม่เข้าใจก็คือเหตุใด มารกระบี่ที่ต้องการฟื้นฟูวิชากระบี่ของปฐุมอาจารย์มารสวรรค์ถึงต้องทำให้ ศิลาจารย์หยกครามเสียหายด้วยรอยกระบี่ของเพลงยุทธ์ทำลายล้างด้วย

"ท่านมารกระบี่ได้ย้ายศิลาจารย์ที่มีร่องรอยวิชาของท่านปฐุมอาจารย์ จากคุกกั้วไปยังหอตำราเคล็ดวิชา คุณชายเองก็น่าจะเคยเห็นศิลาจารย์ หยกครามที่ตั้งอยู่ในแต่ละชั้นโซ่ไหมขอรับ"

"เคยเห็นขอรับ..."

ตั้งอยู่ตรงกลางขนาดนั้นจะบอกว่าไม่เห็นก็กระไรอยู่

"รอยยุ่งเหยิงด้านหลังของศิลาจารย์คือรอยกระบี่ที่ท่านมารกระบี่ พังเอาไว้ขอรับ"

"เหตุใดท่านมารกระบี่ถึงต้องทำให้ศิลาจารย์เสียหายด้วยล่ะขอรับ"

แน่นอนว่าซอนยออุนกี้รู้อยู่แล้วว่ามันคือการพยายามเอาชนะพลัง

กระบี่มารสวรรค์ อย่างไรก็ตามมันไม่มีเหตุผลอะไรให้มารกระบี่ต้องสร้างรอยกระบี่ที่บ่งรอยวิชาที่ถือเป็นมรดกตกทอดของปฐมาจารย์มารสวรรค์

"แม้ท่านมารกระบี่จะทำลายรอยกระบี่ของท่านปฐมาจารย์ไปแล้ว แต่ท่านก็ได้เรียบเรียงเพลงกระบี่เอาไว้ในตำราเคล็ดวิชาด้วยตัวท่านเองขอรับ"

"ฮะ!"

มันไม่ใช่การทำลายโดยไม่คิดหน้าคิดหลัง แม้จะเป็นเพลงกระบี่ที่ตนไม่อาจฝึกสำเร็จ แต่เขาก็ไม่อาจทำลายมรดกที่ท่านปฐมาจารย์ผู้ก่อตั้งพรรคทิ้งไว้ให้ มารกระบี่จึงเรียบเรียงมันบันทึกลงในตำราและนำไปเก็บไว้ในเรือนประมุข แต่หากไร้เคล็ดวิชาพลังจิตกำลังภายในหรือหลักการเดินลมปราณ การฝึกมันก็ไม่ต่างจากการสร้างวิมานบนอากาศ

"ส่วนรอยกระบี่ที่ถูกสร้างทับบนศิลาจารึกหยกคราม...เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ขอรับ"

บทที่ 33

คลังสมบัติลับใต้ดิน (3)

เรื่องที่ประมุขพรรคมารถูกสังหารมีอาจมองข้ามได้ เนื่องจากพรรคมารถูกยกให้เป็นหนึ่งในสามอำนาจหลักของยุทธภพจนหยวนพรรคมารได้เริ่มหมายหัวศัตรูและออกไล่ล่า ทว่าไม่มีใครในยุทธภพเคยเห็นหรือรู้ตัวตนที่แท้จริงของศัตรูเลยสักคน

"ไม่มีข้อมูลอื่นใด นอกจากคำบอกเล่าของชาวพรรคมารผู้หนึ่งที่รอดตายมาได้เพียงคนเดียว ซึ่งคนผู้นั้นได้ยืนยันว่าอีกฝ่ายเรียกตัวเองว่า เทพดาบอรหันต์"

จู่ๆ เทพดาบอรหันต์ก็ออกมาสังหารซอนมูฮวี่ผู้เป็นประมุขพรรคมารองค์รักษ์เบื้องขวา และกององค์รักษ์ แล้วหายตัวไปอย่างรวดเร็ว

คนของพรรคมารจำนวนมากถูกส่งไปยังซินกั้งเพื่อไล่ล่าเทพดาบอรหันต์ แต่ก็ไม่พบร่องรอยใดๆ

"อีกสองปีต่อมาเขาผู้นั้นก็ปรากฏตัวอีกครั้งที่ซิงชานในเหอหนาน"

ซิงชานถือเป็นดินแดนศักดิ์สิทธิ์ของยุทธภพ วัดเล่าหลินที่เป็นแหล่งกำเนิดของวรยุทธ์ที่ตั้งอยู่ที่นั่น และไม่ใช่เรื่องง่ายที่คนจากพรรคมารหรือพรรคอธรรมจะเข้าไปที่นั่นได้

"พระกงหยุนแห่งวัดเส้าหลิน หนึ่งในห้ายอดฝีมือแห่งยุทธภพจังหววน ถูกลอบสังหารที่นั่นขอรับ"

การเสียชีวิตของพระวัดเส้าหลินซึ่งเป็นที่เคารพนับถือในยุทธภพทำให้เกิดความวุ่นวายเป็นอย่างมาก ทุกพรรคน้อยใหญ่ในยุทธภพพากัน พลิกฟ้าพลิกแผ่นดินเพื่อไล่ล่าฆาตกรนิรนามผู้นี้มาลงโทษ ถือเป็นการร่วมมือร่วมใจของยอดฝีมือมากมายเพื่อเป้าหมายเดียวกัน ทว่าแม้จะมียอดฝีมือถึงสองพันคนประจำการอยู่ในเหอนานาน แต่ก็ยังจับตัว เทพดาบรหันต์ไม่ได้ มิหนำซ้ำยังมีผู้บาดเจ็บล้มตายหลายร้อยชีวิต

"เทพดาบรหันต์แข็งแกร่งมากจริง ๆ ขอรับ เขาหลุดรอดจากการไล่ล่าพลิกฟ้าพลิกแผ่นดิน และปรากฏตัวอีกครั้งในอีกสองปีต่อมาที่ มณฑลเจียงซู"

ซึ่งเป้าหมายถัดไปของเทพดาบรหันต์ก็คือหนึ่งในห้ายอดฝีมือแห่งยุทธภพจังหววนอีกคนอย่างยุกจงกยอมผู้เป็นที่เคารพของพรรคธรรมคราวนี้เกิดการพลิกฟ้าพลิกแผ่นดินไล่ล่าอีกเช่นเคย แต่ก็ไร้ประโยชน์ศพของยุกจงกยอมถูกค้นพบในสิบวันหลังจากที่เทพดาบรหันต์ปรากฏตัว

"เขาพุ่งเป้าไปที่ห้ายอดฝีมือหรือขอรับ"

"ใช่แล้วขอรับ เทพดาบรหันต์หมายหัวเฉพาะห้ายอดฝีมือ"

เมื่อสามในห้ายอดฝีมือแห่งยุทธภพจังหววนถูกสังหาร ชื่อเสียงของเทพดาบรหันต์ก็กลายเป็นที่กล่าวขานมากยิ่งขึ้น ความเห็นของคนส่วนใหญ่ในยุทธภพเริ่มเปลี่ยนไปเมื่อรู้ว่าเขานั้นไม่ใช่คนของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และทำเช่นนี้เพื่อทำลายทุกชั่วอำนาจของยุทธภพ

ชาวยุทธภพต่างยกให้เขาเป็นยอดฝีมือหนึ่งในได้ห้า และสองในห้ายอดฝีมือที่เหลืออยู่ตอนนั้นก็มีเพียงมารกระบี่ผู้รักษาการประมุขพรรคमारและจินอินจอมกระบี่แห่งสำนักอู่ตัง

"ท่านมารกระบี่มั่นใจว่าเทพดาบรหันต์จะมาปรากฏตัวต่อหน้าตน

อย่างแน่นอน"

ตอนศพของประมุขชนมูฮัฎถูกนำกลับมา มารกระบี่ได้พิจารณา รอยดาบของเทพดาบรหันต์ที่อยู่บนศพของประมุขและคนอื่นๆ แม้ มารกระบี่จะเป็นมือกระบี่ที่หาใครเปรียบมิได้ แต่เพลงยุทธ์ที่ถูกทิ้งไว้บน รอยดาบนั้นมีพลังเหนือจินตนาการถึงขั้นเฝ้าว่าไม่มั่นใจที่จะเอาชนะ เทพดาบรหันต์ด้วยวิชากระบี่ของตนเองในเวลานั้นได้

มารกระบี่คิดว่าการจะเอาชนะวิชาดาบของเทพดาบรหันต์ได้นั้น จะต้องจัดการกับเพลงกระบี่ที่เทียบเคียงหรือเหนือกว่าให้ได้ก่อน ซึ่ง นั่นคือพลังกระบี่มารสวรรค์ที่ทิ้งรอยไว้บนศิลาจารึกหยกคราม

"ในที่ประชุมของผู้อาวุโสมองว่าจะสูญเสียมารกระบี่ไปอีกคนไม่ได้ พวกเขาจึงอนุญาตให้มารกระบี่ฝึกเพลงกระบี่กับศิลาจารึกที่มีรอยกระบี่ของท่านปฐมาจารย์สลักอยู่"

อ้อ! นี่คงเป็นเหตุผลที่มีเพลงกระบี่ทำลายล้างบนศิลาจารึก

รอยกระบี่จำนวนมากบนผิวด้านหลังศิลาจารึกหยกครามเป็น ร่องรอยการฝึกกระบี่ของมารกระบี่เพื่อไปต่อกรกับเทพดาบรหันต์ นั่นเอง ทว่ามีสิ่งเดียวที่ซ่อนอยู่และไม่เข้าใจก็คือเพลงกระบี่พวกนั้น ล้วนเกิดขึ้นจากกระบวนท่ากระบี่ธรรมดา เขาจึงไม่เข้าใจเรื่องที่ได้ฟัง จากอัสวามยอง

"ท่านมารกระบี่เดาถูกขอรับ"

สี่ปีต่อมาเทพดาบรหันต์ปรากฏตัวที่เขาสืบหมิ่นในเขตพรคมาร

"เขาสั่งหารจอมกระบี่แห่งสำนักอยู่ดังก่อนสิ้นขอรับ"

"ใช่ขอรับ มารกระบี่เป็นคนสุดท้าย"

เทพดาบรหันต์ผู้ถูกยกให้เป็นหนึ่งในได้ห้า ณ ขณะนั้นได้ตั้งฐานที่มั่นอยู่หน้าป้อมปราการพรคมารเพื่อท้าทายมารกระบี่อย่าง ไม่กลัวเกรง

และผลก็คือเสมอกัน

"ผลออกมาเสมอกันก็จริง แต่มารกระบี่กลับต้องบาดเจ็บหนักและสูญเสียแขนขวาที่เปรียบดังสมบัติของจอมยุทธ์ขอรับ"

"แล้วเทพดาบรหันต์เป็นอย่างไรบ้างขอรับ"

"หลังต่อสู้กับมารกระบี่เป็นเวลาสามวันสามคืนเขาก็หายตัวไปและไม่มาปรากฏตัวในยุทธภพอีกเลย"

เป็นไปตามที่องค์ครุฑเบื้องซ้ายอัสวามยองค์กล่าว เทพดาบรหันต์หายตัวไปจากยุทธภพหลังต่อสู้กับมารกระบี่ มีข่าวลือมากมายแพร่สะพัดไปทั่วยุทธภพว่าเขาอาจตายเพราะหมดเรี่ยวแรง หรือไม่ก็บรรลุนิพพานโดยที่ตัวเองตั้งใจไว้แล้วจึงหลบหายไป ด้วยเหตุนี้ชื่อเทพดาบรหันต์จึงถูกยกให้เป็นหนึ่งในไต่ห้ำล้าคนแรกและคนเดียวในยุทธภพ

"ตั้งแต่นั้นมาพรรคมารของเราก็ก็นั่นแหละ"

มารกระบี่ที่สูญเสียแขนขวาและหมดสิ้นเรี่ยวแรงจากการเผชิญหน้ากับเทพดาบรหันต์ได้ลงจากตำแหน่งรักษาการประมุขพรรคมารโดยให้เหตุผลว่าเขาได้ทำหน้าที่ของตนเองเสร็จสิ้นแล้ว

หลังมารกระบี่ลงจากตำแหน่ง ขอนมุฮวามุตรสาวของท่านประมุข ขอนมุฮวี่ที่มีอายุครบสิบหกปีก็ได้ขึ้นมารับตำแหน่งประมุขพรรคมารคนต่อไป นั่นเป็นครั้งแรกที่พรรคมารมีสตรีขึ้นเป็นประมุข แต่เหล่าผู้นำของพรรคมารยืนกรานนับครั้งไม่ถ้วนว่าจะต้องเปลี่ยนรูปแบบการปกครองของพรรค โดยอ้างว่าวิธีคัดเลือกเทพธิดาด้วยไฟศักดิ์สิทธิ์อาจจะทำให้สายเลือดของตระกูลเทพสวรรค์ไม่บริสุทธิ์

แม้จะก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งประมุขพรรคมารแล้ว แต่ขอนมุฮวาก็ไม่มีอำนาจพอที่จะเอาชนะเหล่าผู้อาวุโสได้ จึงเป็นเหตุให้การเลือกผู้ครองผ่านไฟศักดิ์สิทธิ์ที่ดำเนินมาเกือบสามร้อยปีต้องถูกยกเลิก และแทนที่ด้วยการคัดเลือกผู้สืบทอดจากทายาทที่เกิดจากการแต่งงานกับ

พรรคทั้งหกมาจนถึงปัจจุบัน

ประมุขชนอมูฮาวามีสามีทั้งหมดห้าคน โดยสองคนในนั้นเป็นศิษย์ของมารกระบี่และกลายเป็นต้นตระกูลของพรรคมารทมิฬกับพรรคมารกระบี่ ส่วนอีกสามคนเป็นศิษย์ของผู้อาวุโสหนึ่งไปจนถึงผู้อาวุโสสามซึ่งพวกเขาถือต้นกำเนิดพรรคมารดาบ พรรคมารพิษ และพรรคมารเสียงที่มีสิทธิ์มีเสียงอยู่ในปัจจุบัน

"หลังท่านมารกระบี่ลงจากตำแหน่งก็ได้ก่อตั้งสำนักมารขึ้นเพื่อป่มเพาะคนรุ่นหลังขอรับ"

แต่ไม่คาดคิดว่ามารกระบี่จะเลือกคู่กล้ากับถ้ำนิคมารที่กักขังมารร้ายและซ่อนวิชาของปฐมาจารย์เอาไว้เป็นที่ตั้งของสำนักมาร

เหตุใดมารกระบี่ถึงก่อตั้งสำนักมารขึ้นที่นั่นะ

อัสวามยงหยุดเล่าและมองหน้าชนอมูฮาว ก่อถามว่า

"ทราบแล้วไซ้ไหมขอรับว่าเหตุใดข้าถึงเล่าเรื่องนี้ให้ท่านฟัง"

ชนอมูฮาวคิดอยู่ครู่หนึ่งก่อนจะเปิดปากพูด

"ท่านกำลังจะบอกว่าจุดประสงค์ที่แท้จริงของการตั้งสำนักมารไม่ใช่เพื่อฝึกคนรุ่นหลังเพียงอย่างเดียวไซ้ไหมขอรับ..."

คำตอบที่ถูกต้องทำให้อัสวามยงเผยรอยยิ้ม

"ถูกต้องแล้วขอรับ จุดประสงค์ของการก่อตั้งสำนักมารมีสองประการประการแรกคือเพื่อค้นหาผู้สืบทอดที่แท้จริงของท่านปฐมาจารย์มารสวรรค์"

"หากจะหาผู้สืบทอด แล้วเหตุใดต้องตั้งสำนักมารขึ้นที่นี้ด้วยละขอรับ"

ดูเหมือนชนอมูฮาวจะไม่เข้าใจ อัสวามยงจึงอธิบายเหตุผลให้ฟัง

"หลังจากท่านมารกระบี่ออกจากตำแหน่งรักษาการประมุขพรรคพวกผู้อาวุโสก็ขึ้นมาครองอำนาจ"

แม้มารกระบี่จะขึ้นมาเป็นรักษาการประมุขพรรคอย่างเลื่องไม่ได้

แต่เขาก็เป็นคนที่จงรักภักดีต่อพรรคมาร แม้จะไม่อาจเข้าใจวิชาและฝึกพลังกระบี่มารสวรรค์ของปฐมาจารย์มารสวรรค์ไม่สำเร็จ แต่เขาก็เชื่อว่าสักวันหนึ่งจะต้องมีลูกหลานของตระกูลเทพสวรรค์สักคนที่เข้าใจและค้นพบความลับที่แท้จริงของวิชานี้ ด้วยเหตุนี้มารกระบี่จึงคิดว่าจะต้องปกป้องคุกกัถาและถ้ำฝึกมารเอาไว้ เขาจึงสร้างสำนักมารขึ้นที่นี่เพื่อปกป้องไม่ให้พรรคต่างๆ เข้ามายุ่มยามตามอำเภอใจ

"ก่อนจะสิ้นลม ท่านมารกระบี่ได้ทั้งความปรารถนาอันแรงกล้าเอาไว้กับเหล่าองค์กรกษัตริย์ในสมัยนั้น"

เหล่าองค์กรทุกคนจะสลับสับเปลี่ยนกันมาทำหน้าที่เจ้าสำนักมาร และเมื่อใดที่ผู้สืบทอดวิชาของปฐมาจารย์ปรากฏตัวขึ้นก็จะไปเชิญเขาผู้นั้นมาเป็นประมุขพรรค ทว่าตลอดเวลาห้าร้อยปี เจตจำนงของมารกระบี่ก็ยังไม่สำเร็จ การปฏิบัตินี้จึงกลายเป็นเพียงธรรมเนียมปฏิบัติที่เหล่าองค์กรกษัตริย์สืบทอดกันจากรุ่นสู่รุ่นแทน

"ข้าติดตามท่านประมุขพรรคมานานจึงมีโอกาสดูเห็นการร้ายวิชากระบี่มารสวรรค์ในสนามรบมาหลายต่อหลายครั้ง เหตุใดข้าจะไม่ว่าคุณชายร้ายเพลงกระบี่อะไร"

"..."

ตอนเห็นชอนยออุณร้ายเพลงกระบี่ของพลังกระบี่มารสวรรค์ได้ครู่ฝึกอาวุธโหดโหดยิ่ง อีฮวามยองก็รู้สึกเหมือนถูกค้อนทุบหัว เพราะมันเป็นเพลงกระบี่ที่สูงส่งและล้ำเลิศกว่าวิชากระบี่มารสวรรค์ที่เขาเคยเห็นเป็นไหนๆ อีฮวามยองคิดว่าอาจจะเป็นวิชาของปฐมาจารย์ที่มารกระบี่เคยสังเสียไว้ก่อนตาย แต่ครั้งนี้จะเปิดเผยความจริงนี้ให้ชอนยออุณรู้ก็เสี่ยงอยู่ไม่น้อย เพราะเขาไม่อาจตัดสินใจจากการเห็นเพียงเพลงยุทธ์เดียวได้ มันอาจจะเป็นวิชากระบี่มารสวรรค์ที่ประมุขชอนยออุณแอบถ่ายทอดให้ชอนยออุณก็ได้

ขอคู่อีกหน่อยแล้วกัน

แต่หลังจากได้เห็นการร้ายเพลิงกระบี่ของพลังกระบี่มารสวรรค์เป็นครั้งที่สองใส่นักโทษของพรรคธรรมแล้ว อีฮวามยงก็มั่นใจอย่างยิ่งว่า ชอนยออุนคือผู้สืบทอดวิชาของปฐมาจารย์มารสวรรค์ตัวจริงที่ตระกูลองครักษ์รอคอยมาอย่างยาวนาน ซึ่งการรอคอยอันแสนยาวนานได้สิ้นสุดลงหลังชอนยออุนผ่านถ้ำเน็กมารและผ่านการทดสอบขั้นที่หก

อีฮวามยงถามอีกครั้งด้วยน้ำเสียงสั่นเครือ

"ขอถามคุณชายอีกครั้ง ท่านสำเร็จวิชาของท่านปฐมาจารย์มารสวรรค์แล้วใช่ไหมขอรับ"

เฮ้อ...ช่วยไม่ได้สินะ

เมื่อได้รู้จุดประสงค์ที่แท้จริงของสำนักมาร ชอนยออุนก็ไม่อาจหลบเลี่ยงคำถามนี้อีกต่อไป เขาจึงมองดวงตาของอีฮวามยงที่เปี่ยมด้วยความอยากรู้ ก่อนพยักหน้าให้

ทันทีที่เห็นการตอบรับเช่นนั้น อีฮวามยงก็รู้สึกตื่นตันจนดวงตาแดงก่ำ เขาหมอบลงกับพื้นพร้อมตะโกน

"องครักษ์เบื้องซ้ายอีฮวามยงขอคารวะผู้สืบทอดตัวจริงของท่านปฐมาจารย์มารสวรรค์ขอรับ!"

ในที่สุดคนที่ตระกูลองครักษ์รอคอยมานานถึงห้าร้อยปีก็ปรากฏตัวแล้ว อีฮวามยงจึงไม่อาจสะกดกลั่นความปิติเอาไว้ได้

หลังมองอีฮวามยงแสดงคารวะด้วยความยินดีอยู่พักหนึ่ง ชอนยออุนก็เกิดความสงสัย

"ท่านองครักษ์เบื้องซ้าย ข้าขอถามอะไรอย่างหนึ่งได้หรือไม่ขอรับ"

"เชิญท่านถามได้เลย"

"ลูกขึ้นก่อนแล้วค่อยตอบเถอะขอรับ"

"ได้ขอรับ"

อีฮวามยองเปลี่ยนจากการหมอบมาเป็นนั่งคุกเข่าข้างหนึ่ง ท่าทาง
ของเขาเหมือนเข้ารับใช้ปฏิบัติกับเจ้านาย ขอนยออุณจึงรู้สึกแปลกที่เห็น
อีฮวามยองแสดงท่าทางนอบน้อมเช่นนั้น เพราะปกติเขาจะคุกเขาให้
ประมุขพรรคมารเท่านั้น

"เมื่อครู่ท่านบอกว่าการก่อตั้งสำนักมารขึ้นมามีจุดประสงค์สองประการ
แล้วอีกหนึ่งคืออะไรหรือขอรับ"

"เหตุผลนั้น...ท่านควรไปเห็นด้วยตัวเองดีกว่า"

อีฮวามยองเรียกปรานที่ปกคลุมห้องทำงานกลับคืนมา แล้วพา
ขอนยออุณไปยังหอตำรา

"ฮะ!"

การปรากฏตัวของอีฮวามยองผู้เป็นเจ้าของผู้เป็นเจ้าสำนักทำให้ครูฝึกที่ดูแล
สมุดบันทึกรายชื่อเข้าเยี่ยมชมหน้าหอตำราตกใจแล้วรีบลุกขึ้นมาแสดง
ความเคารพ

"ท่านเจ้าสำนัก"

"ครูฝึกของ ไม่เจอกันนานเลยนะ"

"ขอรับ ว่าแต่ท่านเจ้าสำนักมาที่นี่ด้วยเรื่องอะไรหรือขอรับ"

เขาอดสงสัยไม่ได้ เพราะปกติอีฮวามยองไม่ค่อยมาที่นี่ มีหน้าซ้ำ
คราวนี้ยังมาพร้อมขอนยออุณอีกด้วย

"ข้าจะไปคลังสมบัติชั้นใต้ดินนะ"

"ขอรับ? ถ้าจะลงไปคลังสมบัติชั้นใต้ดินก็แสดงว่าผ่านการทดสอบ
ขั้นที่หกแล้ว..."

ทันทีที่อีฮวามยองพยักหน้า ครูฝึกก็ทำตาโตและมองไปที่ขอนยออุณ
ไม่เพียงแค่ว่า บรรดานักรบเฝ้าเวรยามที่รักษาการณ์อยู่แถวนั้นต่างก็
หันมามองเป็นตาเดียวกันด้วยความตกใจ

จ๊อกแจ็กๆ!

เป็นธรรมดาที่พวกเขาจะตอบสนองเช่นนี้ เพราะคนที่เข้าไปยังคลังสมบัติชั้นใต้ดินที่ซ่อนอยู่ในหอตำราของสำนักมารได้จะต้องผ่านการทดสอบขั้นที่หกแล้วเท่านั้น เท่าที่พวกเขารู้ในช่วงเจ็ดสิบปีที่ผ่านมา ยังไม่เคยมีใครผ่านการทดสอบขั้นที่หกได้เลย ด้วยเหตุนี้ครูฝึกที่ดูแลสมุดบันทึกรายชื่อเข้าเยี่ยมชมนจึงยังไม่เคยเปิดประตูคลังสมบัติชั้นใต้ดินเลยสักครั้งตั้งแต่มาทำงานที่นี่

"ยิน...ยินดีด้วยนะขอรับ! ท่านหัวหน้า...ไม่ใช่สิ ท่านผู้อาวุโส"

หากสอบผ่านขั้นที่หกก็หมายความว่าเอาชนะหนึ่งในสิบสองผู้อาวุโสได้แล้ว เดือนที่แล้วขอนยออุยังเป็นหัวหน้าทัพอยู่เลย ครูฝึกที่ดูแลสมุดบันทึกรายชื่อเข้าเยี่ยมชมนคิดไม่ถึงว่าเขาจะเลื่อนขั้นได้เร็วขนาดนี้

"เปิดประตูให้หน่อยได้ไหม"

"อ้อ ได้ขอรับ!"

คำพูดเร่งเร้าของอัสวามยongทำให้ครูฝึกรีบเดินนำไป เมื่อเข้ามาในหอตำราและเลี้ยวขวาวบริเวณทางเข้าชั้นหนึ่งก็จะพบบันไดนำลงไปสู่ชั้นใต้ดินที่ซ่อนอยู่

มีที่แบบนี้ด้วยรี

ก่อนทดสอบขั้นที่หกขอนยออุก็ได้ยินว่าหอตำรามีชั้นใต้ดินซ่อนอยู่แต่ไม่คิดว่าจะมีจริง ๆ

เมื่อเดินลงบันไดไปข้างล่างก็พบประตูเหล็กหนาทึบ ด้านหน้าประตูบานนั้นมีนักรบวัยกลางคนที่ดูคล้ายยอดฝีมือระดับเลิศล้ำยืนเฝ้าอยู่สามคน

"ท่านเจ้าสำนัก!"

บทที่ 33

คลังสมบัติลับใต้ดิน (4)

"เปิดประตูคลังสมบัติ"

สิ้นคำสั่งองค์ครีษเบื่องซ้ายอีฮวามยอง นักรบวัยกลางคนทั้งสามที่ยืนเฝ้าหน้าประตูเหล็กก็หันไปมองซอนยออุนอย่างตกใจ พวกเขาไม่เคยคิดว่าประตูเหล็กของคลังสมบัติจะมีวันถูกเปิดตลอดวาระหน้าที่รักษาการณ์อยู่ที่นี่

ชายหนุ่มคนนี้เอาชนะผู้อาวุโสได้หรือนะ

ใบหน้าที่ขาวซีดของซอนยออุนทำให้รู้สึกถึงความนิ่งและเย็นยะเยือกเหมือนลมหนาวที่พัดผ่าน เขาเปลี่ยนจากหน้ามือเป็นหลังมือหากมองจุดไต่หนาย่างที่จมอยู่ในผิวพรรณที่สะอาดสะอ้านขึ้น เขาก็ดูเหมือนคนชายจากพรรคสูงศักดิ์ที่ไม่เคยฝ่ากรยุทธมาก่อน นักรบทั้งสามอยู่ระดับเลิศล้ำชั้นกลาง จึงยากที่จะรู้ว่าซอนยออุนได้บรรลุระดับแปรสภาพแล้ว

ข้าจะเปิดประตูนี้ให้เอง

แกร้ง!

หนึ่งในยอดฝีมือทั้งสามคนหยิบกุญแจออกมาจากเสื้อ พอมองไปยัง

ประตูเหล็กที่หนาทึบ ซอนยออุนกก็พบว่ามันมีรูกุญแจทั้งหมดสามรู
หนึ่งในนั้นเป็นของครุฑิกที่ดูแลสมุดบันทึกรายชื่อเข้าเยี่ยมชม และ
อีกหนึ่งเป็นขององค์กรข้าบ้องซ้ายอึฮวามยอง

หากขาดกุญแจไปสักดอกก็เปิดประตูไม่ได้จันรี

มันเป็นคลังสมบัติชั้นใต้ดินที่มีการรักษาความปลอดภัยเข้มงวด
กว่าหอตำราทั้งห้าชั้น

"ข้าจะนับนะขอรับ หนึ่ง สอง สาม!"

แกร๊ก!

ทั้งสามใส่กุญแจเข้าไปในรูแล้วหมุนพร้อมกันโดยมีนักรบวัยกลางคน
ที่เหลื่อคอยช่วยผลัก ทันใดนั้นก็เกิดแรงสั่นสะเทือนจากผนังทั้งสองด้าน
ประตูเหล็กที่ปิดอยู่เริ่มแยกออกเป็นสองส่วน ในที่สุดทางเข้าคลังสมบัติ
ก็ถูกเปิดออก

ครีน!

เพราะประตูเหล็กนี้ทั้งเก่าทั้งหนักและไม่เคยถูกเปิดมานาน จึง
ทำให้เปิดยากเป็นพิเศษ เมื่อประตูถูกเปิดไอน์ก็แผ่ออกมา ปกติแล้ว
ถึงแม้จะเป็นฤดูหนาว แต่อากาศภายในหอตำราก็ค่อนข้างอบอุ่น ทว่า
ที่นี่กลับแตกต่างออกไป มันหนาวเย็นถึงขั้นหายใจออกมาเป็นไอ

นี่มันกลิ่นอะไร กลิ่นหนังรี

มันเป็นกลิ่นแปลกๆ ที่จะว่าเหม็นก็ไม่เชิง เพราะยังมีกลิ่นคล้ายยา
ผสมอยู่ด้วย หลากหลายกลิ่นที่ผสมปนเปกันกลายเป็นกลิ่นฉุนเตะจมูก
แต่ถึงกระนั้นก็ยังเทียบไม่ได้กับน้ำสาดในถ้ำนิกมาร

ฟู!

ทันทีที่นักรบวัยกลางคนผู้หนึ่งจุดไฟคบเพลิงบนผนัง ภายในที่
มืดมิดก็พลันสว่างไสว

"อ๊ะ!"

ซอนยออุณร้องอุทานออกมาเบาๆ เมื่อแสงไฟจากคบเพลิงเผยให้เห็น
ผนังสีเขียวอ่อน

"มันเป็นหยกเย็นขอรับ"

ครูฝึกที่ดูแลสมุดบันทึกรายชื่อเข้าเยี่ยมชมกระต๊อบบอกซอนยออุณ
หยกเย็นคือหินหยกที่มีความเย็นอยู่ในตัว นี่คือน้ำที่ภายในมีอากาศ
หนาวเย็น เพราะผนังทั้งหมดถูกสร้างจากหยกเย็นนั่นเอง

"ตามมาเลยขอรับ"

องค์รักษ์เบื้องซ้ายอืฮวามยองหยิบคบเพลิงที่เสียบอยู่บนผนังแล้ว
เดินไปตามเส้นทาง เมื่อเดินเข้ามาถึงข้างในก็พบพื้นที่โล่งกว้างเป็น
รูปห้าเหลี่ยม สุดทางเดินมีโตะขนาดใหญ่ที่ทำด้วยหยกเย็นตั้งอยู่
ที่น่าตกใจก็คือมันมีแขนข้างหนึ่งและแผ่นหนังที่คาดว่าจะเป็นของมนุษย์
วางอยู่บนนั้น

"ที่นี่มัน?"

มันแตกต่างจากภาพคลั่งสมบัติชั้นใต้ดินที่ซอนยออุณคิดเอาไว้
อย่างสิ้นเชิง

"นี่คือเหตุผลข้อสองที่ข้าติดค้างไว้ขอรับ"

อืฮวามยองผายมือไปยังโตะหยกเย็นเพื่อให้ซอนยออุณเข้าไปดูใกล้ๆ
ปฏิเสธไม่ได้ว่าที่ผ่านมาซอนยออุณตัดแขนขาของผู้ทำชิงตำแหน่ง
รองประมุขมาแล้วหลายคน แต่เขาก็ยังแปลกใจว่าเหตุใดถึงต้องเก็บแขน
ข้างนี้เอาไว้ พอเดินเข้ามาใกล้โตะหยกเย็น กลิ่นยาที่เคยได้กลิ่นตรงประตู
ทางเข้าก็โชยขึ้นมาอย่างแรง

เอาไว้กันเน่าสินะ

ต้องเป็นยาที่ทำให้แขนและแผ่นหนังไม่เน่าเปื่อยอย่างแน่นอน
แววดาของซอนยออุณพลันสั่นไหวทันทีเมื่อมายืนอยู่ตรงหน้าอวัยวะเหล่านี้

"นี่มัน?"

ตอนมองอยู่ใกล้ๆ เขาคิดว่าแขนบนโต๊ะนั้นแห้งซีดเพราะฤทธิ์ของยา แต่พอเข้าไปใกล้ๆ ถึงพบว่าสิ่งที่เคยคิดว่าเป็นรอยแห้งของผิวเหล่านั้น คือบาดแผลมากมาย บนหนังมนุษย์ทั้งห้าแผ่นก็มีรอยแผลจากของแหลมคมเต็มไปหมดเช่นกัน

มันเป็นร่องรอยที่เกิดจากเพลงดาบ

"รอย...ดาบ?"

ไม่ใช่รอยดาบธรรมดา เขาสัมผัสได้ถึงปราณอันแหลมคมที่ยังหลงเหลืออยู่บนรอยดาบพวกนั้น หลังบรรลุนระดับแปดสภาพ ความสามารถในการจินตภาพของซอนยออุนกก็เพิ่มขึ้น เมื่อเขาหลับตาลงหลังพินิจดูรอยดาบ ภาพร่างเงาของคนที่ร้ายเพลงดาบอันสูงส่งและน่าครั่นคร้ามก็ปรากฏขึ้น แม้จะเป็นเพลงดาบที่เกิดจากการฟันเพียงอย่างเดียว ไม่ใช่การผสมผสานการฟันและแทง แต่นี่เป็นครั้งแรกที่เขาได้เห็นเพลงดาบอันวิจิตรงดงามเช่นนี้

ไม่น่าเชื่อ...มีเพลงดาบเช่นนี้ด้วยหรือ

ซอนยออุนลองใช้จินตภาพร้ายวิชาดาบระดับสี่เพื่อเข้าต่อกรกับเพลงดาบนี้ แต่สุดท้ายก็ไม่สามารถสกัดได้เกินสองกระบวนท่า หากจะต่อสู้กับเพลงดาบนี้จริงๆ คงจะรับมือได้ยาก ยกเว้นแต่จะใช้เพลงกระบี่ของพลังกระบี่มารสวรรค์หรือเพลงกระบี่ทำลายล้างของมารกระบี่

ระดับของวิชาดาบนี้สูงล้ำอย่างมาก

ซอนยออุนลืมหันหลังหลังจากใช้สมาธิจมอยู่ในจินตภาพครู่หนึ่ง องครักษ์เปื่องซ้ายอืฮวามยองเดินมาหยุดยืนข้างๆ แล้วพูดว่า

"ท่านทราบแล้วใช่ไหมขอรับว่ามันคืออะไร"

"เจ้าของแขนข้างนี้คือท่านมารกระบี่หรือขอรับ"

แขนข้างนั้นอยู่ในท่าทางเหมือนกำลังถืออะไรบางอย่าง ดูจากวิธีการวางนิ้วก็น่าจะเป็นกระบี่อย่างแน่นอน

อีฮวามยองพูดด้วยสีหน้าชื่นชมราวกับประทับใจในคำตอบของ
ซอนยออุณ

"สายตาเฉียบแหลมมากขอรับ ใช่แล้ว นี่คือแขนขวาของท่าน
มารกระบี่"

"แล้วแผ่นหนังพวกนี้ล่ะขอรับ"

"พวกนี้คือผิวหนังขององครักษ์เบื้องขวาและเหล่านักรบองครักษ์
ของท่านประมุขที่ถูกกลบสังหารเมื่อห้าร้อยปีก่อนขอรับ"

"ทั้งหมดนี้คือรอยดาบของเทพดาบอรหันต์หรือขอรับ"

แขนขวาและแผ่นหนังที่ถูกเก็บรักษาอยู่บนโต๊ะหยกเย็นเต็มไปด้วย
รอยดาบที่เทพดาบอรหันต์ผู้เป็นหนึ่งในได้หล้าฝากรอยแผลเอาไว้
ซอนยออุณไม่รู้ว่าเหตุใดพวกเขาถึงเก็บของเช่นนี้ไว้ในชั้นใต้ดินของ
หอตำราสำนักมาร แต่หากลองคิดดูอาจเป็นเพราะมันคือเบาะแสของ
เพลงดาบที่เทพดาบอรหันต์ใช้ พอหันไปมองรอบๆ เขาก็พบว่ามิดูตำรา
อยู่ตรงผนังด้านหนึ่งของห้องห้าเหลี่ยม แต่มีเพียงสามเล่มที่ดูเหมือน
จะเป็นตำราเคล็ดวิชา

ตำราเคล็ดวิชานั้นคือ

'กระบี่มารก้าวล้ำ'

'กระบี่ยี่สิบสี่มาร'

'ตำราวิเคราะห์เพลงดาบของเทพดาบอรหันต์'

กระบี่มารก้าวล้ำเป็นวิชาของมารกระบี่ผู้ถูกยกให้เป็นหนึ่งใน
มือกระบี่ที่หาได้เปรียบมิได้ มารกระบี่มีศิษย์ก็จริง แต่เป็นที่รู้กันว่า
เขาไม่ได้ถ่ายทอดวรยุทธ์ใดๆ ให้ศิษย์เลย ทว่ามันกลับมาอยู่ในตำราที่
คลังสมบัติชั้นใต้ดินแห่งนี้ ไม่รู้ว่าตำราอีกสองเล่มนั้นคืออะไร รู้เพียงแต่ว่า

มารกระบี่ได้ทั้งเอาไว้

อ๊ะ!

ตอนยออุณรู้แล้วว่าเหตุใดถึงมีคลังสมบัติชั้นใต้ดินแห่งนี้

"ไม่ใช่แค่เพื่อผู้สืบทอดที่แท้จริงของท่านปฐมาจารย์มารสวรรค์ แต่เพื่อค้นหาศิษย์ผู้สืบทอดวิชาของท่านมารกระบี่ด้วยสินะขอรับ"

องครักษ์เบื้องซ้ายอัสวามยองยิ้มก่อนตอบว่า

"ใช่แล้วขอรับ พุดง่าย ๆ ก็คือเพื่อสร้างผู้สืบทอดที่สามารถทำลาย เพลงดาบของเทพดาบอรหันต์ได้"

มารกระบี่เคยบอกว่าชีวิตของเขาไม่เคยมีศิษย์ที่แท้จริง ศิษย์ ทั้งสองคนที่เขาสอนต่างหลงใหลในอำนาจและความอยากได้อะไรมากกว่าการบรรลุวิชากระบี่ เหตุผลที่เขาสอนวรยุทธ์ให้สองคนนั้น ในตอนแรกก็เพื่อเพาะบ่มให้เป็นองครักษ์ผู้คอยปกป้องชนมุสวานุตรสาว ของประมุขที่ถูกสังหาร แต่เมื่อถึงจุดหนึ่งทั้งสองกลับล้มภารกิจเดิมและ เริ่มหมกมุ่นอยู่กับความทะเยอทะยานอันไร้ค่า มารกระบี่จึงผิดหวังและไม่ยอมรับพวกเขาเป็นศิษย์ที่แท้จริง

"เมื่อครู่ข้าบอกคุณชายใช่ไหมขอรับว่าผลการประลองระหว่าง ท่านมารกระบี่กับเทพดาบอรหันต์ออกมาเสมอกัน"

มารกระบี่เป็นคนเดียวที่ต่อสู้กับเทพดาบอรหันต์แล้วรอดชีวิตมาได้ แม้จะเสียแขนขวาไป แต่มารกระบี่ก็หยุดชัยชนะของเทพดาบอรหันต์ได้ จากนั้นเทพดาบอรหันต์ก็หายไปจากยุทธภพอย่างไร้ร่องรอย

"ท่านมารกระบี่ได้ทั้งข้อความไว้ก่อนจะสิ้นใจขอรับ"

"อะไรหรือขอรับ"

"ท่านบอกว่าเทพดาบอรหันต์หายตัวไประหว่างการต่อสู้ ผลจึงออกมาเสมอกันเพราะไม่อาจตัดสินผู้ชนะได้ขอรับ"

ระหว่างการต่อสู้ เทพดาบอรหันต์ได้ใช้เพลงดาบอันแข็งแกร่ง

ตัดแขนของมารกระบี่ แต่จู่ๆ เขาก็หยุดต่อสู้แล้วหายตัวไปอย่างไร้ร่องรอย

"เพราะเทพดาบอรหันต์บอกว่าจะกลับมา ท่านมารกระบี่จึงรออยู่ตรงนั้นสี่วัน แต่สุดท้ายเทพดาบอรหันต์ก็ไม่ปรากฏตัว ผลจึงสรุปว่าเสมอกัน"

หลังต่อสู้อย่างดุเดือดเป็นเวลาสามวันสามคืน มารกระบี่ก็ถูกตัดแขนและสูญเสียไปมากมายจนไม่อาจใช้วรยุทธ์ได้ดังเดิม เขาจึงเกรงว่าเทพดาบอรหันต์จะกลับมาอีกครั้ง

ทว่าแม้จะผ่านไปสิบห้าปี หรือตราบนานมารกระบี่สิ้นลม เทพดาบอรหันต์ก็ไม่ปรากฏตัวอีกเลย แต่ถึงจะเป็นช่วงสุดท้ายของชีวิต มารกระบี่ก็ยังไม่วายเป็นห่วงอนาคตของพรรคมาร เขากลัวว่าเทพดาบอรหันต์หรือลูกหลานของอีกฝ่ายจะกลับมาอีกครั้ง

"ตั้งแต่วันนั้นก็ลงเลยมาหลายร้อยปีแล้ว ข้าคิดว่าลูกหลานของเทพดาบอรหันต์คงจะไม่กลับมาอีกแล้ว ดังนั้นขอให้ท่านช่วยทำลายรอยดาบเพื่อทำลายวิชานี้ตามความตั้งใจของท่านมารกระบี่ด้วยเถิดขอรับ"

อา...

เมื่ออืฮวามยองประสานมือคารวะ ขอนยอฮุนก็พยักหน้าตอบด้วยแววตาเป็นประกาย

มารกระบี่คือผู้จงรักภักดีต่อพรรคมารอย่างแท้จริง เขายอมละทิ้งทุกสิ่ง แม้กระทั่งช่วงสุดท้ายของชีวิตก็ยังเป็นห่วงอนาคตของลูกหลานและพรรคมาร

ด้วยเหตุนี้องค์กรภัยเบื้องซ้ายอืฮวามยองจึงออกจากคลังสมบัติชั้นใต้ดินไปพร้อมสีหน้าพึงพอใจ

"ข้าจะให้กุญแจคลังสมบัติชั้นใต้ดินเอาไว้วันะขอรับ ภายในนี้มีกลไกให้ท่านออกไปได้แม้ประตูเหล็กจะปิดอยู่ก็ตาม แต่หากจะเข้าไป

อีกครั้ง จำเป็นต้องมีกุญแจขอรับ"

นั่นหมายความว่าเราสามารถเข้าออกคลังสมบัติชั้นใต้ดินเมื่อไรก็ได้
ต่างจากหอตำราเคล็ดวิชาที่จำกัดเวลาในการอ่านแม้กระทั่งชั้นที่ห้า ทว่า
ซอนยอฮุนไม่จำเป็นต้องกลับมาที่นี่อีกครั้งหรือใช้เวลานานแต่อย่างใด

หลังจากที่อืฮวามยองออกไป ซอนยอฮุนก็เริ่มสแกนตำราเคล็ดวิชา
สามเล่มนั้นทันที

ตำราเคล็ดวิชาของท่านมารกระบี่ โชคดีจริง

กระบี่มารก้าวล้ำคือวิชากระบี่ที่เป็นแก่นแท้ของมารกระบี่ มัน
ไม่ได้ประกอบขึ้นจากกระบวาทกระบี่ธรรมดา แต่ประกอบขึ้นจาก
กระบวาทกระบี่อันล้ำเลิศที่จำเป็นต้องใช้การกำหนดลมปราณควบคู่
ไปด้วย

อืม...เหนือกว่าวรยุทธ์ของพรรคทั้งหกเสียอีก...

แม้จะด้อยกว่าเมื่อเทียบกับพลังกระบี่มารสวรรค์หรือเพลงกระบี่
ทำลายล้าง แต่ซอนยอฮุนก็คิดว่าน่าจะดีหากถ่ายทอดให้ผู้ติดตาม
ของตนที่เชี่ยวชาญวิชากระบี่ แต่แล้วเขาก็ต้องตกใจเมื่อสแกนวิชากระบี่
ยี่สิบสี่มาร มันคือวิชากระบี่ใหม่ที่มีพื้นฐานมาจากกระบวาทกระบี่
ยี่สิบสี่ท่าที่เคยทำลายเพลงยุทธ์ทั้งสามของพลังกระบี่มารสวรรค์

อา! ยอดเยี่ยมไปเลย

เพลงกระบี่ทำลายล้างถูกสร้างขึ้นมาเพื่อต่อกรกับพลังกระบี่
มารสวรรค์ ส่วนวิชากระบี่ยี่สิบสี่มารได้ใช้กระบวาทของเพลงกระบี่
ทำลายล้างเป็นพื้นฐานและเพิ่มความตระหนักรู้เข้าไป มันจึงทรงพลัง
อย่างมาก นี่คือนิยามวิชากระบี่ที่มารกระบี่คิดค้นขึ้นเพื่อต่อกรกับเทพดาบ
อรหันต์นั่นเอง

ตำราวิเคราะห์เพลงดาบของเทพดาบอรหันต์

เมื่อลองอ่านผ่านๆ ซอนยอฮุนก็รู้ว่ามันเป็นตำราบันทึกการ

วิเคราะห์รอยดาบ ดูเหมือนมารกระบี่จะพยายามวิเคราะห์รอยดาบ
ของเทพดาบอรหันต์เพื่อหาจุดอ่อนของมันจนกระทั่งตัวเองสิ้นลม แต่
ภายในตำราไม่ได้มีเนื้อหามากมายนัก บางทีมารกระบี่อาจจะไม่ได้
ทำเป็นกิจวัตร

ซอนยออุณเดินไปยังโต๊ะหยกเย็นซึ่งมีแผ่นหนังและแขนขาของ
มารกระบี่ที่เต็มไปด้วยรอยแผลจากดาบวางอยู่

น่าเสียดายแทนมารกระบี่ แต่หากประลองต่อไปมารกระบี่อาจจะ
แพ้ก็ได้

มารกระบี่คือบุคคลที่ชาวพรรคมารต่างเคารพ แม้แต่ฮยวามยอง
ก็ยังบอกว่าจะสานต่อความตั้งใจและไม่ทำให้มารกระบี่ต้องผิดหวัง

เพลงดาบของเทพดาบอรหันต์ที่ซอนยออุณสัมผัสได้ผ่านจินตภาพ
ช่างน่าครั่นคร้ามยิ่งนัก

มันเป็นรองแค่พลังกระบี่มารสวรรค์!

เพลงดาบของเทพดาบอรหันต์เป็นวิชาดาบไร้เทียมทานที่เกือบ
ทัดเทียมพลังกระบี่มารสวรรค์ รอยดาบบนท่อนแขนที่ถูกตัดขาดแสดง
ให้เห็นถึงอำนาจที่ไม่ต่างจากเพลงยุทธ์ที่สามของพลังกระบี่มารสวรรค์
เลย

ลองพิสูจน์ดีกว่า นาโน เปิดโหมดความจริงเสมือน

[เปิดโหมดความจริงเสมือนตามข้อมูลการมองเห็นของผู้ใช้งาน]

รูปร่างตาของซอนยออุณขยับไหวอย่างรวดเร็ว แสงสีขาวลากเป็นเส้น
แล้วโหมดความจริงเสมือนก็ถูกเปิดใช้งาน

นาโน สแกนรอยดาบบนแขนแล้วทำเป็นภาพจำลองสามมิติได้ไหม

[สามารถทำได้]

ถ้าอย่างนั้นช่วยนำภาพจำลองสามมิติของเพลงดาบมาประลองกับ
เพลงยุทธ์ที่สามของพลังกระบี่มารสวรรค์ด้วย

[รับทราบ เปิดโหมดเบตเทิลและสร้างเพลงดาบจากรอยดาบกับ
เพลงยูทรีที่สามของพลังกระบี่มารสวรรค์เป็นภาพจำลองสามมิติ]

วูม!

จุดแสงสีขาวเคลื่อนมารวมกันจนกลายเป็นรูปร่างของมนุษย์แสง
สองคนที่ถือดาบและกระบี่ จากนั้นพวกมันก็ร้องเพลงยูทรีเข้าใส่กัน
ตามที่ขออนุญาตล่วงหน้า

เคร้ง!

เมื่อกระบวนท่ากระบี่ของพลังกระบี่มารสวรรค์กับกระบวนท่าดาบ
อันเหี้ยมโหดปะทะกัน แสงสีขาวก็สาดกระจายไปทั่วทุกทิศทุกทาง แล้ว
ผลของการเผชิญหน้ากันระหว่างดาบและกระบี่ก็ได้ข้อสรุปในทันที

เพียงกระบวนท่าเดียวเพลงยูทรีที่สามของพลังกระบี่มารสวรรค์
ก็ทำลายเพลงดาบของเทพดาบอรหันต์ได้แล้ว แต่กระนั้นพลังอันรุนแรง
ของเพลงดาบก็ทำให้มนุษย์แสงที่ใช้กระบี่กระเด็นไปข้างหลังถึงสามก้าว

เรื่องความประณีตบรรจงของเพลงยูทรีต้องยกให้พลังกระบี่
มารสวรรค์ แต่เรื่องอานุภาพการทำลายล้างต้องยกให้เพลงดาบของ
เทพดาบอรหันต์

"สุดยอด!"

ขออนุญาตอดประทับใจไม่ได้หลังจากได้ดูการต่อสู้ของทั้งสอง
โหมดความจริงเสมือนของนาโนทำให้เขาได้ข้อสรุปว่าเพลงดาบของ
เทพดาบอรหันต์เจ้าของฉายาหนึ่งในห้าเป็นวรยุทธ์อันสูงส่งที่มี
อานุภาพพอๆ กับพลังกระบี่มารสวรรค์ของปฐมาจารย์มารสวรรค์

ที่ขออนุญาตรู้ในตอนนี้นี้ก็คือการรอยดาบที่อยู่บนแขนของมารกระบี่
เป็นเพลงยูทรีสุดท้ายของเพลงดาบ แปลว่ามันอาจจะดีดกว่าพลัง
กระบี่มารสวรรค์หนึ่งขั้น แต่หากยังมีเพลงยูทรีอื่นซ่อนอยู่อีก เพลงดาบนี้
ก็อาจจะเป็นวรยุทธ์เดียวที่ต่อกรกับพลังกระบี่มารสวรรค์ได้

ขอร้องให้ทำลายเพลงดาบริ ไม่มีทาง

มารกระบี่ทิ้งเบาะแสเอาไว้เพื่อให้ทำลายเพลงดาบนี้ แต่ซอนยออุณ
มีนาโนที่สามารถวิเคราะห์เพลงยุทธ์จากรอยดาบได้อย่างแม่นยำ เขาจึง
ยิ้มมุมปากอย่างพึงพอใจ

"วิชาดาบที่สมน้ำสมเนื้อกับพลังกระบี่มารสวรรค์...ช่างเป็นโอกาส
ที่ดีจริงๆ!"

ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่
<https://bit.ly/3Fp0U2R>